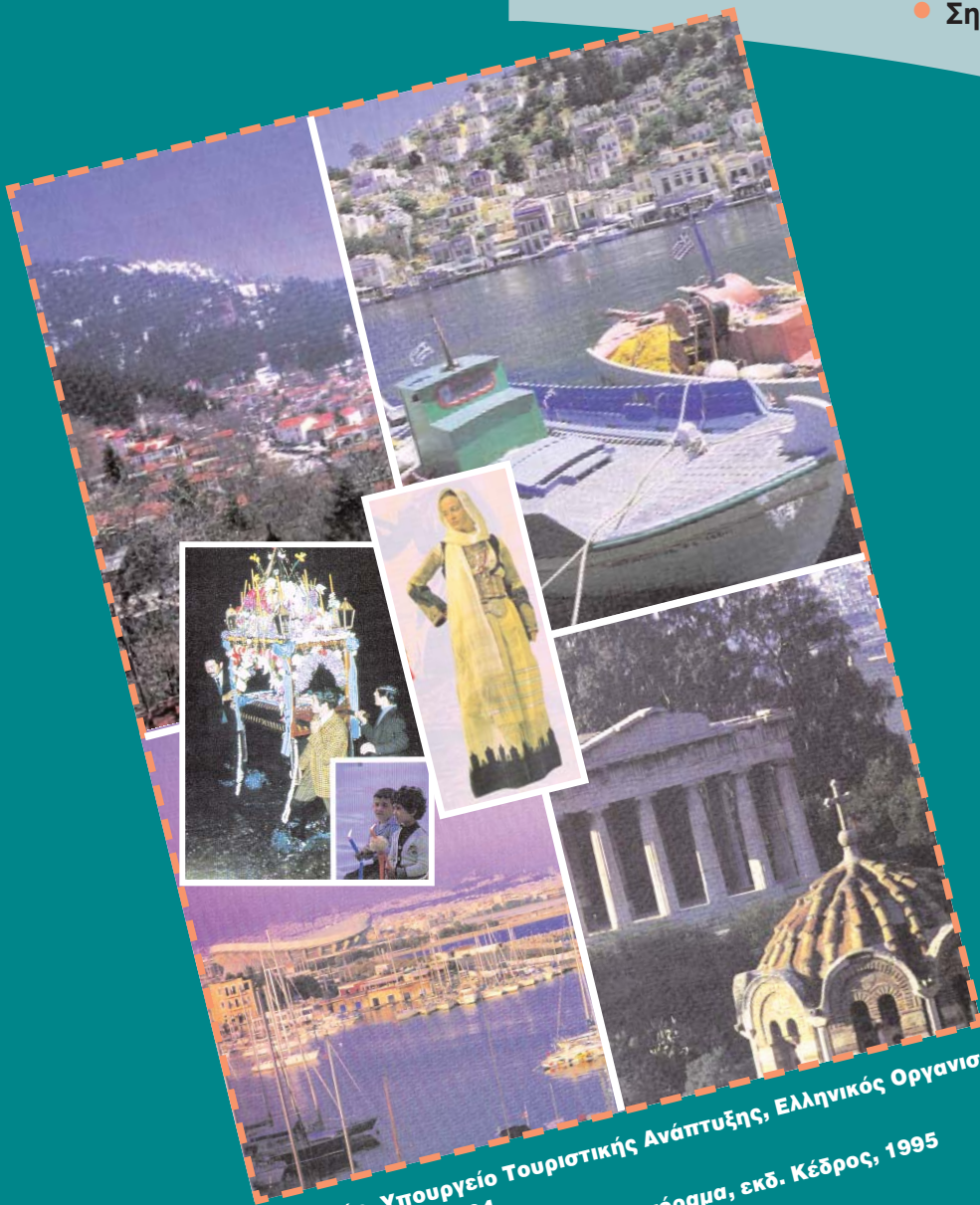

10η ενότητα

ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

- Δευτερεύουσες προτάσεις –
- Υποτακτική σύνδεση προτάσεων
- Σημεία στίξης

1. Ελλάδα, Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού, 2004
2. Ευγενία Φακίνου, Ελληνικό Πανόραμα, εκδ. Κέδρος, 1995

Δευτερεύουσες προτάσεις – Υποτακτική σύνδεση προτάσεων – Σημεία στίξης

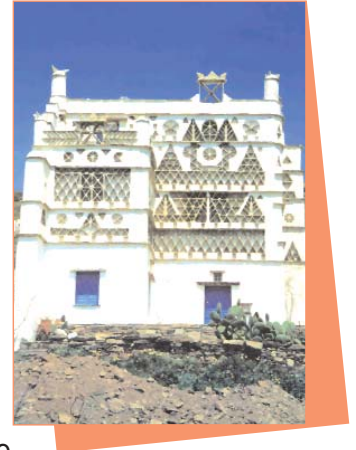
Κείμενο 1 Οι περιστεριώνες της Τήνου

Με μικρούς πύργους μοιάζουν οι περιστεριώνες της Τήνου, καθώς υψώνονται ευθύγραμμοι και αυτοτελείς μέσα στις ρεματιές και τα περιβόλια.

Ορθώνονται διάσπαρτοι –αληθινά θαυμαστά μνημεία τηνιακής αρχιτεκτονικής– ανάμεσα σε χωράφια και μποστάνια και πάντοτε κοντά σε ρεματιές, με την πρόσοψη να κοιτάζει το ποτάμι. Πάνω από 1.000 περιστεριώνες κοσμούν το νησί και όλοι είναι ξεχωριστοί, αφού κανείς, δε μοιάζει με τον άλλο, χάρη στη δημιουργική έμπνευση του Τηνιακού τεχνίτη. Η εκτροφή των περιστεριών στο νησί λέγεται ότι ξεκίνησε κατά την ενετική περίοδο.

Άπειροι συνδυασμοί και θέματα από την έμπνευση του Τηνιακού καλλιτέχνη με αδούλευτες λεπτές σχιστόπλακες, με κυρίαρχα σχέδια το κυπαρίσσι, τον ήλιο, το ρόμβο και τα τρίγωνα. Τα ανοίγματα είναι μικρά, ίσα να χωρά το περιστέρι, ώστε να μην μπορούν να μπουν άλλα πουλιά –εχθροί των περιστεριών– όπως η κουρούνα. Τα πολλά διαζώματα δημιουργούν την εντύπωση μεγάλου και πολυώροφου κτιρίου, μιας πυργοειδούς κατασκευής, οι διακοσμήσεις του ακροδώματος της οποίας την καθιστούν ακόμα περισσότερο επιβλητική.

ένθετο «Περιηγήσεις», εφημ. ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 2003

- 1 Το κείμενο αυτό βρίσκεται σε έναν τουριστικό οδηγό. • Πιστεύετε ότι οι πληροφορίες που δίνει μπορεί να ενδιαφέρουν έναν επισκέπτη της Τήνου; • Γιατί;
- 2 «Η εκτροφή των περιστεριών στο νησί λέγεται ότι ξεκίνησε κατά την ενετική περίοδο». Χωρίστε την περίοδο σε προτάσεις. • Ποια είναι κύρια πρόταση και ποια δευτερεύουσα; • Γιατί δε χωρίζεται η κύρια πρόταση από τη δευτερεύουσα με κόμμα;
- 3 «Με μικρούς πύργους μοιάζουν οι περιστεριώνες της Τήνου, καθώς υψώνονται ευθύγραμμοι και αυτοτελείς μέσα στις ρεματιές και τα περιβόλια». Χωρίστε την περίοδο σε προτάσεις. • Οι προτάσεις της περιόδου συνδέονται παρατακτικά ή υποτακτικά; • Αιτιολογήστε την απάντησή σας. • Γιατί οι δύο προτάσεις της περιόδου χωρίζονται με κόμμα; • Τι είδους επιρρηματικός προσδιορισμός είναι η δευτερεύουσα πρόταση της περιόδου; • Τι δηλώνει;
- 4 Εκτός από κόμματα και τελείες, ποια άλλα σημεία στίξης χρησιμοποιεί ο συγγραφέας; • Σε ποια σημεία του κειμένου; • Τι προσφέρουν στο κείμενό του;
- 5 α. «Άπειροι συνδυασμοί και θέματα ... και τα τρίγωνα». β. «Τα πολλά διαζώματα ... περισσότερο επιβλητική». • Αιτιολογήστε τη χρήση του κόμματος στα αποσπάσματα.

Κείμενο 2 Πέντε παιδιά πολυγυρνά

(Πολύγυρου Χαλκιδικής)

Είναι αργός χορός που χορεύεται από γυναίκες στον Πολύγυρο Χαλκιδικής με τη λαβή από τον καρπό.

Είναι χορός που συνδέεται με την ιστορία του τόπου. Τα τραγούδια που λέγονται από τις γυναίκες (μέχρι τώρα χορεύονταν μόνο) είναι όλα συμβολικά. Μ' αυτά παρότρυναν τους νέους να ξεσηκωθούν κατά των Τούρκων τον καιρό των επαναστάσεων της Χαλκιδικής, μ' αυτά υμνούσαν τα κα-

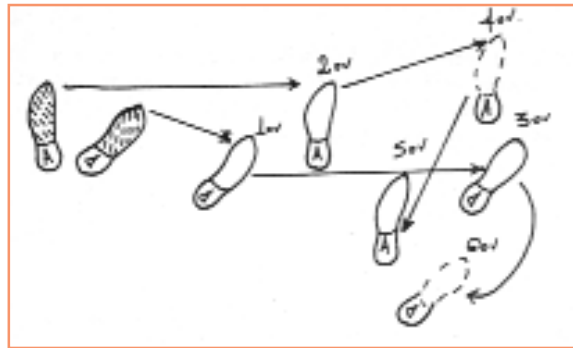
ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

τορθώματα των Ελλήνων, ανακοίνωναν επιτυχίες της επανάστασης ή λεηλασίες, σφαγές και άλλες παρόμοιες συμφορές που δεν ήταν και λίγες στη Χαλκιδική. Πολλές φορές οι Τούρκοι παρακολουθούσαν τους χορούς και τα τραγούδια χωρίς να καταλαβαίνουν το βαθύτερο συμβολικό νόημά τους. Έτσι πέρασαν στα χρόνια μας για να διαιωνιστούν και να θυμίζουν στις ερχόμενες γενεές τη ρίζα του γένους.

ΒΗΜΑ 1ο, 2ο και 3ο: Εκτελούμε τρία βήματα, αρχίζοντας με το δεξιό μας πόδι, προς τα δεξιά. Τα βήματα εκτελούνται αργά.

ΒΗΜΑ 4ο: Φέρνουμε το αριστερό πόδι προς το κέντρο του κύκλου (προεκβολή). Συγχρόνως σηκώνουμε τα χέρια, όπως είναι δεμένα από τον καρπό, προς τα επάνω στο ύψος των ώμων και επίσης σηκωνόμαστε στα δάχτυλα των ποδιών μας (ο χρόνος του βήματος τούτου είναι πολύ μεγάλος).

ΒΗΜΑ 5ο: Κατεβάζουμε τα χέρια μας και πατούμε σ' όλο το πέλμα των ποδιών μας.

Β. Παπαχήστου, Λαογραφία: διδακτική των ελληνικών χορών, Θεσσαλονίκη 1972

- 1 Σε τι είδους βιβλίο θα περιμένετε να βρείτε ένα τέτοιο κείμενο;
- 2 Βρείτε και υπογραμμίστε τις δευτερεύουσες προτάσεις του κειμένου.
- 3 Με ποιους λέξεις γίνεται υποτακτική σύνδεση προτάσεων στο συγκεκριμένο κείμενο;
- 4 «Παρότρυναν, συμφορές, συνδέεται». Σε ένα λεξικό συνωνύμων-αντιθέτων βρείτε για τις λέξεις αυτές συνώνυμα και αντίθετα.
- 5 Συζητήστε στην τάξη πώς ένας παραδοσιακός χορός συνδέεται με την ιστορία ενός τόπου. Αναφερθείτε και σε σχετικά παραδείγματα χορών που γνωρίζετε.

Κείμενο 3 [Μ. Παρασκευή στην εκκλησία]

Στο μελίχλωρο φως του δειλινού η Παντάνασσα έλαμπε σαν φιλντισένιο βυζαντινό πυξίδι με υπομονή κι αγάπη δουλεμένο για να σκεπάζει τη μυρόβλητη πνοή της Παναγιάς. Τι ενότητα, περισυλλογή και χάρη από το αγκωνάρι του θεμελιού ως την ερωτική καμπυλότητα του τρούλου! Αλάκερος ο χαριτωμένος ναός ζούσε κι ανάπνεε γαλήνιος σαν ζεστός ζωντανός οργανισμός. Όλες οι πέτρες, τα σκαλίσματα, οι ζωγραφιές, οι καλόγριες, ζούσαν σαν οργανικά συστατικά του γυναικείου μοναστηριού, θαρρείς κι όλα μαζί γεννήθηκαν από τον ίδιο δημιουργικό σκιρτημό, ένα μεσημέρι.

Ποτέ δεν περίμενα πως θα 'βρισκα στις βυζαντινές ζωγραφιές τόση γλύκα, τόση θερμή ανθρωπινή κατανόηση. Είχα δει ως τώρα άγριες ασκητικές μορφές που κρατούσαν μια περγαμηνή με κόκκινα γράμματα και φώναζαν να μισήσουμε τη φύση, να φύγουμε στην έρημο, να πεθάνουμε για να σωθούμε. Μα τώρα τα χρώματα ετούτα, οι γλυκύτατες μορφές, ο Χριστός που μπαίνει στην Ιερουσαλήμ απάνω στο ταπεινό ζώο, αγαθός, χαμογελαστός, και πίσω οι μαθητές με τα βάγια κι ο λαός που τους κοιτάζει μ' εκστατικά μάτια, σαν ένα σύννεφο που περνάει και σκορπίζεται... Κι ο Άγγελος ο χαλκοπράσινος που είδα στο Αφεντικό, λεβέντης, με τα σγουρά μαλλιά, αναδεμένα με φαρδιά κορδέλα, με τ' ορμητικό δρασκέλισμα και το στέρεο καταστρόγγυλο γόνατο! Σαν να 'ναι αρραβωνιαστικός και πάει... Πού πάει με τόση χαρά και βιάση;

ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

Η καμπάνα τη στιγμή εκείνη πήρε να χτυπάει σιγά, γλυκά, για την αγρύπνια του Επιτάφιου Θρήνου. Μπήκα στο ζεστό κουβούκλι της εκκλησιάς· στη μέση ο Επιτάφιος σκεπασμένος με λεμονανθούς, κι απάνω στους λεμονανθούς ξαπλωμένος νεκρός ο ακατάπαυστα πεθαμένος, ακατάπαυστα αναστημένος· μια φορά τον έλεγαν Άδωνη, τώρα Χριστό. Γύρα του γονατιστές χλωμές μαυροφόρες γυναίκες, σκυφτές απάνω του, τον θρηνούσαν. Όλη η εκκλησία μύριζε κεριά σαν κυφέλη· και θυμήθηκα τις άλλες ιέρειες, τις Μέλισσες, στο ναό της Εφέσιας Άρτεμης· θυμήθηκα το ναό του Απόλλωνα στους Δελφούς, χτισμένο από κεριά και φτερά...

N. Καζαντζάκης, *Αναφορά στον Γκρέκο*, εκδ. Ελένης Ν. Καζαντζάκη, Αθήνα 2003¹³

- 1** Σε ποιο βασικό στοιχείο πολιτισμού ενός τόπου αναφέρεται το κείμενο; • Αν βρισκόσαστε μαζί με το συγγραφέα, τι θα βλέπατε, τι θα ακούγατε και τι θα μυρίζατε;
- 2** Βρείτε τα ακόλουθα αποσπάσματα στο κείμενο:
 - α. «Στο μελίχλωρο φως... της Παναγιάς».
 - β. «Αλάκερος ο χαριτωμένος ναός ζούσε κι ανάπνεε γαλήνιος σαν ζεστός ζωντανός οργανισμός».
 - γ. «Ποτέ δεν περίμενα... ανθρώπινη κατανόηση».
 - Χωρίστε τα αποσπάσματα σε προτάσεις.
 - Σε ποια υπάρχει παρατακτική σύνδεση προτάσεων και σε ποια υποτακτική;
 - Ποιοι σύνδεσμοι χρησιμοποιούνται για την υποτακτική σύνδεση των προτάσεων;
- 3** Εκτός από τελείες και κόμματα, ποια άλλα σημεία στίξης χρησιμοποιεί ο συγγραφέας στο κείμενο; • Εντοπίστε τα και βρείτε γιατί τα χρησιμοποιεί. • Τι εκφράζει με καθένα απ' αυτά;
- 4** Βρείτε τις λέξεις «μελίχλωρο, μυρόβλητη, ασκητικές, εκστατικά, ακατάπαυστα». • Ξέρετε τι σημαίνουν; • Βρείτε τις σημασίες τους στο λεξικό και γράψτε τες στο τετράδιό σας.

Κείμενο 4 Μαφάλντα – κόμικ

- 1 Τι έπαθε ο Μανολίτο; • Τι έκαναν οι φίλοι του για να τον βοηθήσουν; • Είχε αποτέλεσμα η προσπάθειά τους;
- 2 Τι κάνει αυτή την ιστοριούλα αστεία;
- 3 Ποια σημεία στίξης χρησιμοποιούνται στο κόμικ; • Δικαιολογείται η χρήση τους από το συγγραφέα;
- 4 «Λόξιγκας είναι η γρήγορη εισπνοή που οφείλεται στην απότομη σύσπαση του διαφράγματος και συνοδεύεται από έναν χαρακτηριστικό ήχο». Χωρίστε το απόσπασμα σε προτάσεις. • Ποια είναι κύρια και ποιες δευτερεύουσες; • Σε ποιο σημείο έχουμε παρατακτική σύνδεση προτάσεων και σε ποιο υποτακτική;

Κείμενο 5 Το θαυμαστικό

«**Μ**α είναι καταπληκτικό! Γράφω σαράντα ολόκληρα χρόνια και δεν έχω βάλει ούτε μια φορά θαυμαστικό!... Χμ!... Πού διάολο μπαίνει αυτός ο μπελάς;» [...]

– Μάρθα, ψιθύρισε, και σκούνηξε τη γυναίκα του, που πάντοτε καμάρωνε για τα χρόνια που πέρασε εσωτερική στο λύκειο. Ξέρεις, μάτια μου, πού βάζουμε θαυμαστικό, όταν γράφουμε;

– Και βέβαια ξέρω! Εφτά χρόνια έμεινα εσωτερική. Ξέρω όλη τη γραμματική απέξω κι ανακατωτά. Αυτό το σημείον στίξεως χρησιμοποιείται εις τας προσφωνήσεις, τας αναφωνήσεις και όταν θέλομεν να εκφράσομεν ενθουσιασμόν, αγανάκτησιν, χαράν, οργήν, και άλλα συναισθήματα.

«Ωραία! συλλογίζοταν ο Περεκλάντιν. Ενθουσιασμό, αγανάκτηση, χαρά, οργή και άλλα συναισθήματα...»

Ο υπουργικός γραμματέας βυθίστηκε στις σκέψεις του.

Σαράντα χρόνια μουτζούρωνε χαρτιά, είχε γεμίσει χιλιάδες κόλες, μυριάδες, και όμως δε θυμάται ούτε μια μονάχα γραμμή που να εκφράζει ενθουσιασμό, αγανάκτηση ή κάτι τέτοιο.

«Και άλλα συναισθήματα... συλλογίζοταν. Μα τι χρειάζονται τα συναισθήματα στα υπηρεσιακά έγγραφα; Ακόμα κι ένας αναισθητος μπορεί να τα συντάξει...» [...]

...Μαρτύρησε όλη τη νύχτα. Μα και το πρωί δεν τον άφησε καθόλου το φάντασμα. [...] Βγαίνοντας στο δρόμο φώναξε ένα έλκηθρο και, καθώς πλησίαζε ο αμαξάς, νόμισε πως αντί για έλκηθρο ερχόταν καταπάνω του ένα πελώριο θαυμαστικό.

Πέρασε το κατώφλι του γραφείου και ο κλητήρας τού φάνηκε σαν θαυμαστικό. Όλα του μιλούσαν για ενθουσιασμό, αγανάκτηση, οργή. Έπιασε τον κοντυλοφόρο και νόμισε πως κρατούσε ένα θαυμαστικό στα δάχτυλά του... Ο Περεκλάντιν βούτηξε την πένα στο καλαμάρι και υπέγραψε: «Ε. Περεκλάντιν, γραμματεύς!!!»

Και απλώνοντας αυτά τα τρία θαυμαστικά στην αράδα, δοκίμαζε ενθουσιασμό, αγανάκτηση, χαρά και την ίδια στιγμή έβραζε από το κακό του.

– Για κοίτα! Για κοίτα! μουρμούρισε καρφώνοντας το βλέμμα του στον κοντυλοφόρο. Το φωτεινό θαυμαστικό, ικανοποιημένο πια, εξαφανίστηκε.

ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

- 1 Γιατί τόσα χρόνια αυτός ο υπάλληλος δεν είχε χρησιμοποιήσει θαυμαστικό στα υπηρεσιακά του έγγραφα;
- 2 Γιατί η γυναίκα του Περεκλάντιν εξηγεί στην καθαρεύουσα πότε χρησιμοποιείται το θαυμαστικό;
- 3 «Ξέρεις, μάτια μου, πού βάζουμε θαυμαστικό, όταν γράφουμε;»: Εξηγήστε τη χρήση των κομμάτων στο απόσπασμα.
- 4 «Σαράντα χρόνια μουτζούρωνε ... ή κάτι τέτοιο.»: Βρείτε στο απόσπασμα αυτό πώς συνδέονται οι προτάσεις μεταξύ τους.
- 5 «Έπιασε τον κοντυλοφόρο... γραμματεύς!!!»: Εξηγήστε τη χρήση των σημείων στίξης στο απόσπασμα.
- 6 Μελετήστε το ντοσιέ με τις εκθέσεις που γράψατε όλη τη χρονιά. • Παρατηρήστε ποιο σημείο στίξης χρησιμοποιήσατε περισσότερο και ποιο απουσιάζει εντελώς από τα γραπτά σας. • Γράψτε ένα κείμενο με τις παρατηρήσεις σας αυτές και εξηγήστε τους λόγους που σας οδήγησαν σε αυτές τις επιλογές σημείων στίξης. • Προσέξτε στο κείμενό σας αυτό να χρησιμοποιήσετε σωστά τα σημεία στίξης και, ίσως, κάποια από αυτά που παραβλέψατε όλο το χρόνο.

Κείμενο 6 [Στα χωριά του Πηλίου]

Μπήκε στο λεωφορείο Πορταριάς-Μακρυνίτσας που γέμισε ασφυκτικά από μαθητές λυκείου που επέστρεφαν στα χωριά τους και ενήλικες φορτωμένους πακέτα και δέματα ήταν ένα χαρούμενο λεωφορείο τα παιδιά έλεγαν τα γνωστά δικά τους πειράζονταν αντάλλασσαν κρίσεις για το κρίσιμο ματς των τοπικών ομάδων εξυπακούεται ότι θα κέρδιζε η Νίκη Βόλου και θα τους πατούσαν τους αιώνιους αντιπάλους της αντίζηλης πόλης του κάμπου

Έφτασαν στην Πορταριά κι άδειασε όλο το λεωφορείο η Αντρέα είχε αποφασίσει να πάει στη Μακρυνίτσα της άρεσε καλύτερα κι άλλωστε τη θυμόταν με νοσταλγία απ' την εποχή της τελευταίας σχολικής εκδρομής της γνωστής πενθήμερης

Το λεωφορείο άφησε όλους τους τελευταίους επιβάτες στο έμπα του χωριού άρχισαν ν' ανηφορίζουν τον κεντρικό δρόμο και άλλος αποδώ κι άλλος αποκεί χάθηκαν στα στενά σοκάκια.

Τα μαγαζιά με τα γλυκά του κουταλιού τα δήθεν σπιτικά και φτιαγμένα επιτόπου και τα γνωστά τουριστικά ήταν θεόκλειστα και αμπαρωμένα.

Ευγενία Φακίνου, *Τυφλόμυγα*, εκδ. Καστανιώτη, 2000

■ Σημειώστε τα σημεία στίξης στο παραπάνω κείμενο.

Κείμενο 7 Η γιαγιά μου η Αθήνα

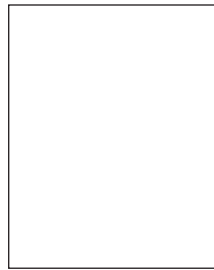
Έχω ζήσει σε πολλές πόλεις μερικές απ' αυτές το Σίντνεϊ τη Νέα Υόρκη τις αγάπησα πολύ κι ευχαρίστως θα τις ξανάβλεπα για λίγο έστω και μια φορά στα πέντε χρόνια αλλ' όση ζωή μου μένει ακόμα εδώ προπάντων στην Αθήνα θα 'θελα να τη ζήσω κι εδώ όταν έρθει κάποτε εκείνη η ώρα εδώ να τελειώσω τις μέρες μου ως τότε σκέφτομαι καμιά φορά δε θα 'χει μείνει σχεδόν τίποτα απ' την Αθήνα μου εκείνη την Αθήνα που αγάπησα μα κάτι μέσα μου μου λέει πως ίσως να 'χω κι άδικο γιατί εκτός κι αν γίνει πια καμιά μεγάλη κοσμογονική αλλαγή θα μένουν πάντως για πολύ καιρό ακόμα για πάντα ελπίζω ο λόφος του Λυκαβηττού κι ο λόφος του Φιλοπάππου ως τότε βέβαια θα 'χουν «αξιοποιηθεί» από κάποια κακόγουστη δημοτική ή κρατική υπηρεσία και θα 'χουν μαντρωθεί με συρματοπλέγματα μα τα παιδιά και τα ζευγάρια των ερωτευμένων θα βρίσκουν πάντα έναν τρόπο ν' ανοίγουν ένα πέρασμα για να μπορούν να τρυπώνουν μέσα όσο κι αν μολυνθεί η ατμόσφαιρα δεν πρόκειται ν' αλλάξει πολύ το μελιχρό αθηναϊκό φθινόπωρο ο ήπιος αθηναϊκός χειμώνας με τις αλκυονίδες μέρες του η μεθυστική άνοιξη και το ναρκωτικό καλοκαίρι που έχει πότε πότε και τις βραδινές του αύρες όσο κι αν ρυπανθεί ο Σαρωνικός θα μένει ελπίζω πάντα κάποια σχετικά καθαρή ακρογιαλιά οι άνθρωποι μπορεί στο μεταξύ να πηγαίνουν στη Σελήνη για δουλειές μα η μαγεία του φεγγαριού τη στιγμή που ξεπροβάλλει πάνω από την κορυφογραμμή του Υμηττού θα μένει πάντα ίδια το μοναδικό φως του αττικού ουρανού δύσκολα θ' αλλάξει κι αυτό μέσα στην κόλαση που λένε πως θα είναι σε λίγα χρόνια η Αθήνα θα μένει πάντα ο μικρός παράδεισος του μοναστηριού της Καισαριανής δέκα λεπτά απ' το κέντρο απ' τα παλιά και τόσο ανθρώπινα σπιτάκια που ξέραμε δε θα 'χει μείνει πια κανένα αλλά σ' αυτές τις ακαλαίσθητες πολυκατοικίες που υψώνονται στη θέση τους θα κατοικούνε για πολύ καιρό ακόμα άνθρωποι που θα μιλάνε λίγο πολύ την ίδια γλώσσα με μένα θα σκέφτονται και θα αισθάνονται λίγο πολύ σαν και μένα.

Κ. Ταχτσής, *Η γιαγιά μου η Αθήνα*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 1995

■ Στο κείμενο 7 να σημειώσετε τα σημεία στίξης.

Με απόφαση της Ελληνικής Κυβέρνησης τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου τυπώνονται από τον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν βιβλιόσημο προς απόδειξη της γνησιότητάς τους. Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δε φέρει βιβλιόσημο θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946, 108, Α΄).

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.